

Cirkularer og Henviisninger, som jeg har omtalt. Det mangler imidlertid heller ikke paa Tilkjendgivelse af, at Regjeringen tidligere ikke har fundet sig foranlediget til at forhindre fremmede Fiskere fra at fiske paa danske Kyster, men det er naturligvis her kun Svenskere, som Talen har været om. Der har tidligere været Klaget over de Svenskes Fiskeri ved Bornholm; men efter indhente Oplysninger har man hverken i 1833 eller senere under den nuværende Regjeringsform i 1851 fundet Anledning til at foretage Noget til at forhindre svenske Fiskere fra at udøve Fiskeri ved Bornholm. Jeg skal endnu tilføje som Noget, der maaske kan have Interesse ligeoverfor dette Spørgsmaal, at der i afvigte Sommer er blevet Klaget meget stærkt over de Svenskes Overgreb med Fiskeri under Bornholm, og at Regjeringen som Følge deraf har indhentet samtlige Dvrigheders Erklæring paa Bornholm; men disse Erklæringer gik alle ud paa, at de svenske Fiskere ikke kunde anses for at skade de danske Fiskere, og at Den har den allerførste Interesse af, at de svenske Fiskere ikke forhindredes i Udøvelsen af deres Næring, fordi det har til Følge, at Silben, som spiller en overordentlig betydelig Rolle i den bornholmske Befolknings Ernæring, kan sælges denne til en Pris, der er langt lavere, end den vilde være, dersom Fiskeriet skulde overdrages alene til de faa danske Fiskere, som eksistere paa Den. Derfor erklære med stor Bestemthed alle Dens Dvrighedspersoner sig imod, at det skulde forbydes svenske Fiskere til Skade for samtlige Beboere af Bornholm og til Fordel maaske for enkelte Fiskere at udøve deres Næring. Da imidlertid Fiskerne ere et saa foretrukket Folkesæd i den danske Befolkning for Tiden, skulde det ikke undre mig, om det fra visse Sider fandtes urigtigt, at man tog dette Hensyn til Befolkningen paa Bornholm, der jo maaske kunde komme enkelte Fiskere til Skade. Altsaa Hovedreglen i vor danske Lovgivning er den, at det ikke er forundt nogen fremmed Undersaat at drive Fiskeri paa det danske Østerritorium, der anses for at strække sig $\frac{3}{4}$ Sømil fra Kysten eller fra de nærmeste Der eller de mest fremspringende Punkter. Der kan altsaa ikke være Tale om at Fremmede kunne drive Fiskeri i Indvandsene hverken efter den tidligere Lovgivning eller efter den senere Praxis, og Kapitain Vardenfleths Instruktioner have aldrig ladet det staa hen som tvivlsomt, om der kunde gives fremmede Fiskere Lov til at drive Fiskeri i Fjorde eller Indvande. Naar det erede Medlem beretter — jeg veed ikke hvorfra, vel fra et Andragende, der er indkommet til ham — at der er drevet Fiskeri i Grønfund af svenske Fiskere, staar det i absolut Modstrid med, hvad Kapitain Vardenfleth ligesom erklærer. Han erklærer, at der ikke har været drevet Fiskeri af svenske Fiskere i Grønfund, og have de været der, har det været for at fære de Fisk, som de

have fisket udenfor, i Havet, ind til Stubbe-fisking. Det er altsaa derpaa, at Kapitain Vardenfleths Erklæring gaar ud. Kapitain Vardenfleths Instrux lød paa saaledes, som han selv her meddeler i en Skrivelse, som han har tilfattet Ministeriet, om hvad han iaar i det Hele har foretaget sig, i Anledning af, at han ikke oftere vil komme til at udføre det Hverv, som han i de sidste Aar har besørget, fordi han forlader Landet for at træde i græst Tjeneste: At han af Regjeringen har været instrueret om at fære Tilsyn med, at der ikke af tydske Fiskere drives Fiskeri paa vort Østerritorium, og at der ikke lægges svenske Fiskere Hindringer i Veien for at fiske paa dansk Østerritorium, saalænge de afholde sig fra Overgreb overfor den danske Fiskerbefolkning. Det er denne Instrux, som Kapitain Vardenfleth selv erkender at have modtaget; men at det skulde kunne betyde, at svenske Fiskere kunne gaa ind i vore Fjorde, er ikke Tilfældet. Det har altid været antaget, at uagtet man havde indrommet en vis Frihed for svenske Fiskere til at fiske paa dansk Østerritorium, saa skulde denne ikke gjælde for et Territorium, der strakte sig udenfor det aabne Hav, altsaa ingenlunde for Fjorde og Indvande. Derom har der altsaa ikke været Tale. I Medfør af denne Instruktion har Kapitain Vardenfleth holdt de tydske Fiskere borte fra Farvandet, hvor han har truffet dem. Det Samme har været Tilfældet paa Syllands Bestkyst, hvor Kanonbaaden eller Dampskibet „Jylla“, der har været paa Orlogstogt derude, med Marineministeriets Tilladelse har paataget sig Tilsynet med Fiskeriet der, og den har afsøgt baade tydske og engelske Fiskere. Den Skade, som de engelske Fiskere, der ere blevne afsøgte, have foraarsaget paa de danske Fiskeres Nedfisker, er efter Begjæring herfra, navnlig fra Chefen for det nævnte Skib, bleven erstattet de vedkommende Fiskere, og ogsaa tydske Fiskere have været tiltalte og ere blevne bortvist fra Kysten der, ligesom ogsaa fra Rategattet og Vandene omkring Verne. Der har været et Par enkelte tydske Dødsbaade, som have fisket Sønden for Verne, men de paa-gjældende tydske Fiskere have haft dansk Borger-skab, og Baadene have været bemandede med danske Mand, saa at der i den danske Lovgivning ikke har været noget Middel til at fjerne dem. Naar det iøvrigt har været sagt, at der har ligget andre tydske Fiskere, der have fisket der-nede, hvilket har været sagt, og jeg tror har fundet Bei til afskillige Blade og maaske ogsaa til den erede Forespørgger, erklærer Kapitain Vardenfleth det for at være ligesom urigtigt og usandt, der har ikke været fisket af andre tydske Fiskere, uden forsaavidt man vil kalde det Mandskab, som har henført til de Baade, jeg har nævnet, for tydske Fiskere. Der har derimod ligget to tydske Fiskerskibe der-nede, hvis Bedrift det har været at optjæbe Fisk fra danske Skibe, men de have